

[Mette Madsen.]

dermed det bagved liggende område for oversvømmelse. Skagen kommune har fortsat arbejder i gang for at sikre kysten, men de midler, kommunen har formået at stille til rådighed, er ikke tilstrækkelige. Man har etableret høfdebyggeri på vestsiden ved Gl. Skagen, høfderne har virket effektivt, de har standset erosionen, og de har skabt en ny forstrand, men man har samtidig konstateret en stærk indskæring nord for disse høfder, og det er derfor strengt nødvendigt at sikre kysten et betydeligt stykke nordfor fra Gl. Skagen mod Højen fyr. På sydsiden af Grenen ved det grå fyr mod Skagen havn er der tale om en akut situation, havet står nu kun 30 m fra fyret. Også her har kommunen etableret et høfdebyggeri for ca. 400.000 kr., og man har til dette modtaget et tilskud fra forsvarret på 45.000 kr., fordi visse vigtige forsvarsanlæg er i stor fare for at falde i havet. Denne sikring må vi altså meget hurtigt videreføre både øst- og vestpå, for ellers vil der være meget stor risiko for oversvømmelse ind omkring og forbi det grå fyr og ind over hovedvej A 10. Baglandet her er meget fladt, og den nedbrydning af forstrand og klitter, der har fundet sted, bevirker, at vandet ved højvande og i stormvejr står langt ind i landet op mod hovedlandevejen, og det må være vigtigt at sikre både fyret og hovedvejen, for enhver ved jo, hvad disse ting vil koste at genopføre.

Vest for havnen ved Klitgården har kommunen ikke formået økonomisk at løfte opgaven, og her er situationen så akut, at der hurtigst muligt skal gøres en indsats, hvis ikke både Klitgården og det bagved liggende land, det, vi kalder Damstederne, skal oversvømmes.

Kystsikringsproblemet er i Skagen byråd løbende genstand for behandling og drøftelser, ligesom man løbende bevilger midler til foranstaltninger ved de værste situationer, men det er givet, at hele kystsikringsproblemet i Skagen kommune skal gøres til genstand for en omfattende planlægning og udførelse, og det vil blive en alt for stor økonomisk belastning for Skagen kommune alene at løfte denne opgave. De dejlige strande og klitter i Skagen og de øvrige nordjyske kommuner har jo meget stor rekreativ værdi for masser af mennesker langt

ud over Vendsyssels og landets grænser, og det er derfor meget vigtigt, at disse arealer bliver sikret effektivt. Dette må være en fælles opgave for hele samfundet.

Erik Andersen (Sdrj. amt): Når kystsikringsproblemerne om den jyske vestkyst er til behandling her i folketinget, finder jeg det rimeligt, at der siges noget mere om problemerne vedrørende de syd- og sønderjyske havdiger m. v. Men jeg vil gerne takke ministeren, fordi han i sin redegørelse havde positive bemærkninger at gøre omkring disse problemer.

Siden anden verdenskrig har man syd for den danske grænse oplevet to stormflodskatastrofer, begge med meget store tab af menneskeliv og med store materielle skader. Stormflodskatastrofen i februar 1953 ramte især Holland, mens stormfloden i februar 1962 ramte Vesttyskland, herunder især Hamburgområdet. Det var derfor naturligt, at de danske myndigheder iværksatte en undersøgelse af, om de danske havdiger fra grænsen i syd til Esbjerg i nord fortsat kunne siges at yde en tilfredsstillende sikkerhed. Arbejdet blev overtaget af det såkaldte stormflodsudvalg, der blev nedsat af trafikminister Kai Lindberg i 1964.

Stormflodsudvalget, hvori der sidder repræsentanter for såvel de forskellige ministerier som byråd og amtsråd, har endnu ikke afsluttet sit arbejde, men efter det oplyste, kan udvalgets betænkning forventes at foreligge ved udgangen af dette år. Man afslører imidlertid ingen hemmelighed ved allerede nu at oplyse, at de foretagne ekspertberegninger viser, at havdigerne ikke yder en tilfredsstillende sikkerhed. Nogle af havdigerne beskytter ubebygget landbrugsjord, mens andre af havdigerne beskytter bebyggede områder, nemlig Tønder marsk med Tønder by og Ribe marsk med Ribe by. Ved en stormflodskatastrofe, dvs. når havdiget bliver brudt eller oversvømmet, står der i disse sidstnævnte områder menneskeliv på spil, ligesom der kan blive tale om meget betydelige materielle skader såvel på privat ejendom som på offentlige anlæg.

Ved stormfloden i 1962 stod havet ved Højer sluse således ca. 4,30 m over dagligt vande, og dette bør sammenlignes med, at størstedelen af Tønder by ligger ca. 2 m over dagligt vande. Interessen samler sig der-